

Berättelsen om Noah i Koranen

Berättelsen om Noah över honom vare frid i Koranen

Profeternas berättelser utgör centra för förberedelse för kallelsen till att visa sanningen och upphäva falskheten. De är också skolor för träning i tålamod och kamp för att vägleda människorna till det som är deras väl i denna värld och deras framgång i nästa.

Berättelsen om Noah ﷺ i Koranen kommer inom denna ram. Den är en fyr för de kallande som lyser upp deras väg, och en skola för de kämpande på Guds väg för att höja sanningen och förgöra falskheten. Den är, före allt detta, ett exempel att följa för att gå vidare på vägen av ståndaktighet på principen, och att bära svårigheter för att sprida den bland människorna.

Berättelsen om Noa med sitt folk upprepas i Koranen i många suror och med olika stilar. Den kommer mest detaljerad i sura Kapitel 11 Hud. Den nämns också i Kapitel 7 al-A'raf, Kapitel 10 Yunus, Kapitel 23 al-Mu'minun, Kapitel 26 al-Shu'ara', Kapitel 29 al-Ankabut, Kapitel 37 al-Saffat, 54 al-Qamar med viss detalj. Den nämns i förbifarten i Kapitel 21 al-Anbiya', Kapitel 25 al-Furqan, Kapitel 51 al-Dhariyat. Det finns en hel sura i Koranen som bär namnet Kapitel 71 Noah, som berättar vad som hände mellan honom och hans folk, vad han sade till dem och vad de svarade honom.

Sammanfattning av berättelsen

Noah ﷺ sändes av Allah till ett folk som dyrkade påhittade gudar och gav dem namn som Gud inte hade gett dem. Han kallade dem med alla metoder, både lockande och varnande, att lämna avgudadyrkan och dyrka den Ende, den Allsmäktige. Han sade till dem att han inte begärde någon lön av dem, utan hans lön var hos Gud:

”Jag begär ingen lön av er för detta. Min lön är endast hos världarnas Herre” [al-Shu‘ara’:109].

Men hans folk svarade honom inte. De kallade hans kallelse villfarelse: ”Vi ser dig i klar villfarelse” [al-A‘raf:60].

De insisterade på sin otro och avgudadyrkan:

”Och de sade: Lämna inte era gudar, lämna inte Wadd, Suwa‘, Yaghuth, Ya‘uq och Nasr” [Nuh:23].

Profeten Noah ﷺ kallade sitt folk i nästan tusen år, men de svarade inte. Gud sade till honom:

”Och det uppenbarades till Noa: Ingen av ditt folk kommer att tro utom de som redan har trott. Bekymra dig inte över vad de gör” [Hud:36].

Då alla metoder hade prövats och de inte svarade, dränkte Gud dem och gjorde dem till en lärdom:

”De var ett ont folk, så Vi dränkte dem alla” [al-Anbiya’:77].

Analys av berättelsens element

Berättelsen om Noah ﷺ ingår i profeternas berättelser i Koranen. Den visar att profeten Noah ﷺ sändes till sitt folk för att föra dem från avgudadyrkan till dyrkan av den Ende, och för att varna dem för en smärtsam dag. Detta är profeternas huvuduppgift. Han sade:

”O mitt folk, dyrka Allah. Ni har ingen annan gud än Honom. Jag fruktar för er en stor dag av straff” [al-A‘raf:59].

Trots folkets avvisande sade Noa att han skulle fortsätta på sin väg, ståndaktig i sin beslutsamhet:

”Om ni vänder er bort, jag begär ingen lön av er. Min lön är hos Gud. Jag är befalld att vara av de underkastade” [Yunus:72].

Hans folk svarade inte, utan hånade honom och kallade hans kallelse villfarelse:

”Vi ser dig i klar villfarelse” [al-A‘raf:60].

De hånade också de troende som följde honom, och kallade dem de ringa:

”Vi ser att ingen följer dig utom de som är de ringa bland oss, vid första anblicken” [Hud:27].

”Sade de: Skall vi tro på dig, när de ringa följer dig?” [al-Shu‘ara’:111].

Noa sade till dem att han inte kunde stöta bort de troende:

”Jag är inte den som stöter bort de troende” [al-Shu‘ara’:114].

Han sade också:

”Jag är endast en klar varnare” [al-Shu‘ara’:115].

Till slut räddade Gud Noah och de troende med honom, och dränkte de som avvisade sanningen:

”Vi räddade honom och de som var med honom i den lastade arken. Sedan dränkte Vi de andra. I detta är ett tecken, men de flesta tror inte” [al-Shu‘ara’:119-121].

”Det sades: O Noah, stig ner med frid från Oss och välsignelser över dig och över folk från dem som är med dig. Och folk som Vi skall låta njuta, sedan skall ett smärtsamt straff nå dem” [Hud:48].

Berättelsen innehåller också dialogen mellan Noa och hans son som vägrade tro. Sonen dränktes, och faderns förbön hjälpte honom inte:

”Gud sade: O Noah, han är inte av din familj. Det är en handling som inte är rätt” [Hud:46].

Lärdomar från berättelsen

1. Tålamod:

Att ha tålamod i att utföra Guds uppdrag, tålamod inför de okunnigas hån, tålamod inför fiender och livets svårigheter. Noah kallade sitt

folk i 950 år. Detta är en tröst för Profeten må Guds ﷻ.

2. Visdom:

Den kloke tar emot sin motståndares tvivel och lögner med ett rent hjärta och svarar med bevis.

3. Mod:

Att visa sin åsikt och stå fast vid sanningen, utan att påverkas av hot eller löften.

4. Mångsidighet i kallelsen:

Att använda olika metoder – lockelse, varning, uppmaning till reflektion, påminnelse om Guds gåvor.

5. Avhållsamhet:

Att inte begära något av människorna, utan söka belöningen hos Gud.

6. Slutet för de troende:

Räddning för de troende, straff för de orättfärdiga.

7. Ingen betydelse för släktskap:

Släktskap, status och rikedom har ingen betydelse inför Gud. Det är handlingen och tron som räknas.

Märkligheter som nämns i tafsir om denna berättelse

Imam al-Tabari nämnde märkliga berättelser om Noahs ark – dess storlek, längd, material och vilka varelser som var på den.

Al-Suyuti nämnde också detta. Det är israelitiska berättelser som judarna och andra hittade på genom tiderna. De var kända i förislamisk tid. När islam kom, spreds de av folk från boken som hade blivit muslimer. De berättade dem i god tro, utan att förfälska, eftersom deras falskhet var uppenbar. Ibn Kathir påpekade deras märklighet.

Al-Razi sade: Sådana frågor behagar mig inte, eftersom de inte är nödvändiga att veta, och ingen nytta finns i dem. Att diskutera dem är bara onödigt, särskilt när det inte finns något bevis för vad som är rätt. Det är vad man bör hålla sig till i sådana berättelser.

[KORANEN BERÄTTAR](#)

[«BERÄTTELSEN OM YAHIA \(JOHANNES\)](#)

[FÖRÄLDRARNAS RÄTTIGHETER I KORANEN»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)